

பத்துக்கட்டளைகள்

● முாசு பகவத்

நூலின் பெயர் : புத்துக்கட்டளைகள்

ஆசிரியர் : ஸ்ரீ பகவத்

பதிப்பு : முதல் பதிப்பு செப்டம்பர் 2023

வெளியீட்டாளர் : ஸ்ரீ பகவத் மிஷன்
31, ராமலிங்கசாமி தெரு, அம்மாப்பேட்டை.
சேலம் - 636 003.
 Cell : 99942 05880, 97891 65555
 sribagavathmission@gmail.com
 www.sribagavath.org

விலை : ரூ. 0/-

வழிவும் - அச்சும் : ஸ்ரேநகா பிரின்டஸ்,
 2/2, தீபம் காம்பஸாக்ஸ், மெயின் ரோடு,
 சாத்தூர். Cell : 94430 12170

Pages : ■ Price Rs. 0/-

■ Pathu Kattalaigal - in Tamil By Sri Bagavath ©

■ First Edition : September 2023

Published by Sri Bagavath Mission, Salem - 636 003.

Tamil Nadu, India.

■ Printed at Sneha Prints, Sattur.

Copyright © 2016 Sri Bagavath Mission.

This book is licensed under the Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 International (CC BYND 4.0) License.
 CC BYND

This license allows for redistribution, commercial and noncommercial, as long as the licensed work is passed along unchanged and in whole, with credit to the creator and including this license.

You are free to share copy and redistribute this material in any medium or format for any purpose. As the Author wants this book to reach as many people as possible, we request you to share this book to as many people as you can .

● 3

4 ●

வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திடுக

நாம் எப்படி வாழவேண்டும் ?

எப்படி வேண்டுமானாலும் வாழலாம் என்று எண்ணுவதை விட, இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் எனசில வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொள்வோமானால், அது நமக்கும் நல்லது நாம் வாழும் சமுதாயத்துக்கும் நல்லது .

நமது நல்வாழ்க்கைக்காக இயேசுநாதர் வழங்கிய பத்துக்கட்டளைகள் பிரபலமானவை.

கட்டளைகள் என்ற பெயரில் நாமும் நடத்தை விதிமுறைகள்சிலவற்றை ஏற்படுத்தி உள்ளோம். அவற்றை நாம் நமது வாழ்வில் செயல் படுத்துவோமோனால் நம்முடைய வாழ்வும் சிக்கவின்றி சிறந்து விளங்கும்.

இந்தக் கட்டளைகளை தங்கள் வாழ்க்கையில் பரிசீலித்துப் பார்த்த பலர்பயனடைந்துள்ளார்கள்.

ஆகவே இதை பலருக்கும் எடுத்துச் செல்லும் விதமாக இதையே ஒரு குறுநாலாக வடிவமைத்து வெளியிட்டுள்ளோம்.

இதனை தாங்களும் பரிசீலித்து பலருக்கும் வழங்கி மகிழ்ந்திடுமாறு அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

- ஸ்ரீ பகவத் மிஷன்

6 ●

1. மனதளவில் குழந்தையாக வாழ்ந்திடு; புறச்செயல்களில் அறிஞனாக செயல்படு.

----- இதுதான் முதலாவது விதிமுறை அல்லது கட்டளை.

நாம் ஓவ்வொருவரும் நம்முடைய மனதளவில் கள்ளங் கபடமற்ற குழந்தையாக இருக்க வேண்டும். இதுதான் மனித குலத்தின் உயர்ந்த நிலையாகும்.

ஆன்மீக நூலோர் இதனையே முக்கி மற்றும் மோட்சம் என்று கூறுகின்றனர். இது நாம் நமது முயற்சியினால் முயன்று அடைய வேண்டிய நிலை அல்ல. இது நம்முடைய இயற்கையான நிலையே ஆகும்.

ஆகவே அங்கு நன்மை தீமை கிடையாது; நல்லது கெட்டது கிடையாது; சரியானது தவறானது கிடையாது; சீரமைக்க வேண்டியது என்று எதுவுமே கிடையாது.

அனைத்தும் ஒன்றே; அனைத்தும் நன்றே.

ஆனால் நமது செயல் அம்சத்தைப் பொருத்த அளவில் நல்லது கெட்டது உண்டு; சரியானது தவறானது உண்டு.

தவற்றைச் சரி செய்ய வேண்டிய கடமையும் உண்டு.

நமது அகம் என்பது ---- மனம் என்பது, ஓர் அருவியைப் போல் ---- ஓர் ஆற்றைப் போல் பெருக்கெடுத்து ஒடும் ஒரு பிரவாகமாக உள்ளது. அங்கு எதுவுமே தேங்கி நிற்பதில்லை.

ஆகவே நாம் நம்முடைய மன அனுபவங்கள் எவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை.

அனைத்துமே தம்மை, கணந்தோறும் புத்தம் புதிய தாக்கிக் கொள்ளுகின்றன. அங்கே நாம் எதனையும் சீரமைக்கத் தேவை இல்லை.

கள்ளம் கள்ளம் கபடமற்ற மனது என்பது இறைவன் குடியிருக்கும் இடமாகும். அங்கு நமக்கு எந்த வேலையும் இல்லை.

அகம் என்பது நாம் இருக்க வேண்டிய இருப்பு நிலை. புறம் என்பது நாம் செயல்பட வேண்டிய செயல் அம்சம்.

செயல் அம்சத்தைப் பொருத்த அளவில் உயர்ந்தது - தாழ்ந்தது, நல்லது - கெட்டது, செய்ய வேண்டியது - செய்ய வேண்டாதது என, அத்தனை பாகுபாடுகளும் உண்டு.

ஓரு சராசரி மனிதனின் அனுகுமுறை எவ்வாறு இருக்கும்?

சராசரி மனிதனைப் பொருத்த அளவில் அவன் தனது மனம் மற்றும் மன அனுபவங்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பான்.

மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் ; அமைதியாக இருக்க வேண்டும் ; நிம்மதியாக இருக்க வேண்டும்

---- என்று தன்னுடைய மன அனுபவங்களுக்கு அவன் முக்கியத்துவம் கொடுப்பான்.

அதனால் அவனுடைய ஈடுபாடு புறத்தைப் பொருத்த அளவில் குறைவாகவும்,

அகத்தைப் பொருத்த அளவில் அதிகமாகவும் இருக்கும்.

அதனால் அவனுடைய செயல்கள் எவையும் முழுமையான செயல்களாக இருக்காது.

----- வெற்றிகரமான செயல்களாக இருக்காது.

ஆகவே ஒரு சராசரி மனிதன் அகத்திலும் போராடிக் கொண்டிருப்பான்; புறத்திலும் போராடிக் கொண்டிருப்பான்.

வாழ்க்கையே அவனுக்கு ஒரு போர்க்களமாக தான் இருக்கும்.

ஆனால் நமது ஞான அனுகுமிறையின்படி நமது கவனம் செய்ய வேண்டிய செயல்களில் மட்டுமே இருக்கும்.

அந்த செயல்களுக்குத் தேவையான மன இயக்கம் மட்டுமே நம்முடைய அகமாகவும் மாறி அமைந்துவிடும்.

அதனால் அகத்தளவில் நாம் எதனையும் பிடித்து வைக்காத குழந்தையாக இருந்துகொண்டு புறச் செயல்கள் அனைத்திலும் நமது அறிவுத் திறனைக் கொண்டு வெற்றி பெறுவோமாக.

2. முடிந்து போனதை முடிந்து போனதாக முடித்துக் கொண்டு, ‘அடுத்தது என்ன’? என்று முன்னேறு.

முடிந்து போனதை, முடிந்து போனதாக எடுத்துக் கொண்டு, அடுத்து நாம் செய்ய வேண்டிய செயல்களில் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

..... இந்த இரண்டாவது கட்டளை என்ன சொல்கிறது ?

நாம் எத்தனையோ செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். சில செயல்கள் வெற்றிகரமாக முடிவடைந்திருக்கலாம். சில செயல்கள் தோல்வியாக முடிவடைந்திருக்கலாம்.

வெற்றியான செயல்கள் பெரும்பாலும் நமக்கு ஒரு மன நிறைவைக் கொடுத்து விடும்.

ஆனால் தோல்வி அடைந்த செயல்கள் அத்தகைய மன நிறைவைக் கொடுக்காது.

அதனால் அது பற்றிய சிந்தனைகள் நமக்கு மேலோங்கி விடும்.

‘இந்த செயலை இப்படிச் செய்திருக்கலாம் ; இந்த செயலை நாம் இப்படிச் செய்திருக்கக் கூடாது ’ என்று நாம் அது சம்பந்தமான பலவிதமான சிந்தனைகளை அடுக்குக்காக ஏற்படுத்திக் கொண்டிருப்போம்.

இதனால் நாம் இந்தக் கணத்தில் செய்ய வேண்டிய செயல்களைச் செய்யாமல் கோட்டை விடவேண்டியது ஏற்பட்டுவிடும்.

கடந்த காலம் அனைத்துமே மாயைதான். நிகழ்காலம் மட்டுமே உண்மையானது. நிகழ்காலத்தில் வாழ்வது மட்டுமே உண்மையோடு வாழ்வதாகும்.

வங்கி மேலாளர் ஒருவருக்கு இப்படி ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டது.

வங்கி மேலாளர்கள் மட்டுமே கலந்து கொள்ளும் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. தலைமை அதிகாரி ஒருவர் தலைமைதாங்கி அதனை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.

கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட இந்த மேலாளரின் செல்போன் எதிர்பாராத வகையில் திடீரென ஒலிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

செல்போனை அனைத்து வைக்காமல் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருந்தது அப்போது தான் அவருக்குத் தெரிந்தது.

பதறிப்போய் அவர் செல்போனை நிறுத்தி வைத்தார்.

ஆனாலும் கூட அந்த அதிகாரி, செல் போனை அனைத்து வைக்காமல் கூட்டத்தில் எப்படி கலந்து கொள்ளலாம்?

---- எனக் கேட்டு அவருக்கு ஒரு தண்டனை இடமாற்றல் உத்தரவை வழங்கி விட்டார்.

அந்த மேலாளருக்கு இது ஒரு பெரிய அவமானம் ஆகிவிட்டது. மாற்றலான இடம் கூட அவருக்குப் பிடித்தமான இடம்தான்.

ஆனாலும் கூட

‘எப்படி இவ்வாறு அவமானப்படுத்தலாம்? இது ஒரு சாதாரண பிரச்சனைதானே? ‘என்று எண்ணி எண்ணி அந்த மேலாளர் மூன்று நாட்களாக தூக்கம் இல்லாமல் அவதிப்பட்டு வந்தார்.

ஆலோசனை கேட்டு வந்த அவருக்கு சிந்தனை -- Thought என்றால் என்ன,

சிந்தித்தல் --- Thinking என்றால் என்ன என்பது பற்றி விளக்கப்பட்டது.

நமக்குப் பிடிக்காத ஒரு சம்பவம் நடந்து விட்டதாக வைத்துக் கொள்வோம்.

அந்த நிலையில் அது சம்பந்தமான சிந்தனைகள் அடுக்கடுக்காக வருவது தான் இயற்கை. அப்படி தாமாக ஏற்பட்ட சிந்தனைகள் மீது நாமாக ஏறிப் பயணம் செய்து ‘அவர் இப்படி செய்திருக்க வேண்டும் அப்படி செய்திருக்கக் கூடாது’ என்று நாமாக சிந்திப்போமானால் அது சிந்தித்தல் ஆகும்.

தாமாக ஏற்பட்டால் அது Thought ; நாமாக சிந்தித்தால் அது Thinking.

சிந்தனைகள் - Thought அனைத்தும் பலமற்றவை. அவை அனைத்தும் வந்த வினாடியே மறைந்து போய்விடும். ஆனால் Thinking அத்தகையது அல்ல. அவை பலம் வாய்ந்தவை. அவை சுலபமாக மறைந்து விடாது. அவை நம்மை முடக்கிப் போட்டு விடும்.

பாதிக்கப்பட்ட செயல் சம்பந்தமாக நாம் ஏதாவது செய்து செயல்பட வேண்டுமானால் சிந்தித்து தான் ஆக வேண்டும். ஆனால் அந்த மேலாளருக்கோ, செயல் எதுவும் தேவைப் படவில்லை. அன்னிலையில் சிந்தித்தல் அவசியமே இல்லை. ஆனால் Thought வரத்தான் செய்யும். அவை தாமாக வந்துவிட்டு தாமாகவே மறைந்து விடும். அது சம்பந்தமாக நாம் எதையுமே செய்யத் தேவையில்லை. நாமாக சிந்திக்காமல் இருந்தால் மட்டும் போதும். இவ்வாறு அவருக்கு ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. அவரும் தமது பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபட்டு விட்டார். அவரை வாட்டிய சிந்தனைகளும் அவரை விட்டுப் போய் விட்டன.

முடிந்து போனவற்றை முடித்துக் கொண்டாலோழிய புதிய செயல்களை ஆர்வத்துடனும் ஈடுபாடுடனும் செய்வது சிரமமானதாகும். புதிய செயல்களைச் செய்வதற்கு நம்முடைய முழு சக்தியும் தேவைப்படுகிறது. அந்நிலையில் நாம், முடிந்து போனவற்றையே என்னி மறுகிக் கொண்டிருப்போமேயானால், நாம் சக்தியற்றுப் போய் விடுவோம்.

முடிந்து போனவற்றை முடித்துக் கொண்டு, அடுத்தது என்னவென்று முன்னேறுவதன் மூலமே நம்முடைய வாழ்க்கையில் வளமும் நலமும் பெறுவது எளிதாக இருக்கும்.

குற்ற உணர்ச்சி என்பதும் முடிந்து போனவற்றை முடிய விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் ஒருவிதத் தவறான அனுகுமுறையே ஆகும். அதற்காக நாம் செய்யும் செயல்களை குறையுடைய செயல்களாகச் செய்ய வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. அதிலிருந்து நாம் பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் குற்ற உணர்ச்சி மேலிட்டு நாம் முடங்கிப் போய் விடக்கூடாது.

நாம் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் அனைத்தும் நாம் எதிர்கொள்ளும் எதிர்காலத்தின் அம்சமாகவே அமைந்துள்ளன. ஆகவே நாம், சுதந்திரமான மனதோடு, நாம் எதிர்கொள்ளும் எதிர்காலச் செயல்களை அனுகியாக வேண்டும். நமது கவனம் மற்றும் ஈடுபாடு அனைத்தும் நாம் எதிர்கொள்ளும் செயல்களின் அம்சமாகவே அமைந்திருக்க வேண்டும்.

ஆகவே முடிந்து போனவற்றையெல்லாம் முடித்துக் கொண்டு, அடுத்தது என்ன என்ற கேள்வியோடு, நாம் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு செயல்களையும் எதிர்கொண்டு எல்லா செயல்களிலும் வெற்றி வாகை சூட வேண்டும்.

3. ‘செய்ய வேண்டிய செயல்களில் முடிவு எடுக்க முடியாத போது ....’

அ) செய்ய வேண்டும் என்றோ,

ஆ) செய்ய வேண்டாம் என்றோ

அல்லது

இ) தற்காலிகமாக ஒத்திப் போட வேண்டும் என்றோ ஏதாவது ஒரு முடிவை எடு.

----- இதுதான் நாம் அடுத்து பார்க்க போகும் முன்றாவது கட்டளை.

நாம் ஒரு வேலையின் நிமித்தம் ஓர் ஊருக்குப் போவதாக முடிவு எடுத்து இருப்போம். பிறகு நாமே அந்த முடிவை மாற்றிக் கொண்டு, போக வேண்டாம் என முடிவு எடுப்போம்.

பிறகு இரண்டு நாள்கழித்து மீண்டும் அந்த முடிவையும் மாற்றிக் கொண்டு அந்த ஊருக்கு போய்த்தான் ஆக வேண்டும் என முடிவெடுப்போம். பிறகு மறுநாள் அந்த முடிவையும் மாற்றிக் கொண்டு போக வேண்டாம் என்று முடிவு எடுப்போம்.

இப்படி ---

போக வேண்டும் என்றும் போக வேண்டாம் என்றும் மாறி மாறி முடிவு எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், எந்த செயலுமே நடக்காமல் போய்விடும்.

அது மட்டுமல்லாமல் மனதிலும் தேவையில்லாத குழப்பம் தான்நீடித்துக் கொண்டிருக்கும்.

அதற்காக அவசரப்பட்டு முடிவை எடுத்து விட வேண்டும் என்ற கட்டாயம் எதுவும் இல்லை. ஆறு அமர யோசித்து தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஏதாவது ஒரு முடிவை மட்டுமே எடுக்க வேண்டும்.

ஒரு செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் முடிவு எடுக்கலாம்; அல்லது செய்ய வேண்டாம் என்றும் முடிவு எடுத்து விடலாம்.

ஒரு செயலை ‘செய்ய வேண்டும்’ என்றே முடிவு எடுத்து விட்டதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதன் பிறகு என்ன நடக்கும்?

நம்முடைய இன்னும் ஒரு மனம் அதனை ‘செய்ய வேண்டாம், செய்ய வேண்டாம்’ என்றே கூறிக் கொண்டிருக்கும்.

இப்போது நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

‘செய்ய வேண்டாம்’ என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மனதை முழுமையாக நாம் நிராகரித்து விட வேண்டும். ஏனெனில் நாம் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்து விட்டோம். அதனால் அதற்கு எதிரான ஆலோசனைகள் அனைத்தையுமே நாம் நிராகரித்து விட வேண்டும்.

அப்படி நிராகரிக்கும் போது தான், நம்முடையகவனம் முழுவதும் நாம் செய்ய வேண்டிய செயலில் மட்டும் எடுப்பட்டிருக்கும். இல்லாவிட்டால் அது நாம் செய்ய வேண்டிய செயலையும் பாதித்துவிடும்.

ஒருவேளை நாம் அந்தச் செயலை ‘செய்ய வேண்டாம்’ என்று கூட முடிவெடுத்து இருக்கலாம். அப்படி முடிவெடுத்த போதிலும் கூட, நம்முடைய மனதின் என்னும்

ஒரு பகுதி, அதனைச் ‘செய்ய வேண்டும் செய்ய வேண்டும்’ என்று மீண்டும் மீண்டும் கூறி வரும்.

‘செய்ய வேண்டாம்’ என்று நாம் முடிவு எடுத்து விட்ட காரணத்தினால், அதன் பிறகு, செய்ய வேண்டும் செய்ய வேண்டும் என்று கூறும் அத்தனை கோரிக்கைகளையும் நாம் நிராகரித்து விட வேண்டும்.

செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தால், செய்ய வேண்டாம் என்பதற்கான சிந்தனைகளை நிராகரித்து விட வேண்டும். அதுபோல் செய்ய வேண்டாம் என முடிவெடுத்தால், செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான சிந்தனைகளை நிராகரித்து விட வேண்டும்.

இரண்டு வித முடிவுகளுக்கான வாய்ப்புகளை நாம் கொடுப்போமேயானால், நாம் எந்த முடிவையும் எடுக்க முடியாமல், அங்கும் இங்குமாக அல்லாடிக் கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். எந்தவொரு செயலும் முறையாக நடக்காது.

சில வேலைகளில் இரண்டு முடிவுகளுமே சரியாக இருக்காது. ‘செய்ய வேண்டும்’ என்ற முடிவும் ஓரளவுதான் சரியாக இருக்கும். அது போல் ‘செய்ய வேண்டாம்’ என்ற முடிவும் ஓரளவுதான் சரியாக இருக்கும். ஒரு திருப்திகரமான முடிவை எடுக்க முடியாது.

இந்நிலையில் நாம் என்ன செய்வது ?

இந்த சூழ்நிலைக்கு உதவி செய்வதற்காக அமைக்கப் பட்டதுதான் மூன்றாவது முடிவு என்ற அந்த அணுகுமுறை.

அந்த மூன்றாவது முடிவு என்பது என்ன ?

நாம் செயல் செய்வதற்கான சில சூழ்நிலைகள், செயல்களை செய்வதற்குப் போதுமான முழுமை அடைந்திருக்காது. அந்தச் சூழ்நிலை சரிவர அமைந்திருக்கும்

போதுதான், ஒரு செயலைச் செய்வது என்றோ அல்லது செய்ய வேண்டாம் என்றோ தீர்மானமாக ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும். ஆகவே சில செயல்களை ஒரு வாரத்திற்கோ அல்லது ஒரு மாதத்திற்கோ அல்லது ஒரு வருடத்திற்கோ கூட நாம் ஒத்தி போட்டு விட வேண்டும்.

--பெண்டின் வைத்து விட வேண்டும்.

இதுதான் மூன்றாவது அணுகுமுறை.

இந்த மூன்றாவது அணுகுமுறையை பின்பற்றி நமது செயல்களை அல்லது முடிவுகளை ஒத்தி போட்டு விட்டோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

அதன் பிறகு ‘செய்ய வேண்டும்’ என்ற கோரிக்கை களையும், ‘செய்ய வேண்டாம்’ என்ற கோரிக்கைகளையும் ஒட்டு மொத்தமாகவே நிராகரித்து விட வேண்டும்.

ஒத்திபோட்ட காலம் முடியும் வரை அது சம்பந்தமான எந்த சிந்தனைகளையும் வரவேற்கக்கூடாது.

இவ்வாறு செயல்படுவதன் மூலமாகவே நாம் தேவையற்ற மனப்போராட்டங்களையும் மன உள்ளச்சல்களையும் தவிர்க்க முடியும்.

நம்முடைய மனமானது பலவற்றையும் நினைத்து சஞ்சலப்படும் இயல்பு கொண்டது. அதுதான் அதன் இயற்கை. ஆகவே அவ்வாறு அது சஞ்சலப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை நாமாகவே குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த மூன்றாவது கட்டளையை பின்பற்றுவதன் மூலம், நாம் செய்ய வேண்டிய செயல்களை, வெற்றிகரமாக செய்து முடிக்க முடியும்.

4. எட்டாததைக் கொடுத்துவிட்டு, எட்டியதை மட்டும் எடு.

இந்த நான்காவது கட்டளை என்ன கூறுகிறது ?

மனம் என்றால் என்ன என்று கேட்டால் அனைவருமே தமக்குத் தெரியும் என்று கூறி விடுவர். ஆனால் மனம் என்று நாம் பொதுவாகக் கூறுவதை, நமது சாஸ்திரங்கள் அந்தக் கரணம் என்று கூறுகின்றன.

அந்தக் கரணம் என்பது நான்கு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என அது நான்கு பிரிவாக அமைந்துள்ளது.

நான்கு பகுதிகளும் சேர்ந்த இந்த மொத்த அமைப்புக்கு அந்தக் காரணம் அல்லது முழு மனம் என்று பெயர்.

அதில் முதலாவதாக வரும் மனம் என்பதைதான் மனம் அல்லது உணர்மனம் எனக் கூறுகிறோம்.

முடிந்து போன பிரச்சனைகளை எல்லாம் முடிந்ததாக முடித்துக் கொள்வதற்கு சிந்தனை மற்றும் சிந்தித்தல் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதும்.

ஆனால் சில பிரச்சனைகள் தொடர்க்கதையாக அமைந்திருக்கும். அந்தப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள சிந்தனை மற்றும் சிந்தித்தல் என்ற அனுகுமிறை ஓரளவுக்குத்தான் பயன் அளிக்கும்.

உணர் மனம் என்றால் என்ன முழுமனம் என்றால் என்ன என்ற அம்சங்களை நாம் புரிந்து கொள்வோமேயானால்,

நமக்கு ஏற்படும் பிரச்சனைகள் எத்தகைய தொடர் பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும் கூட அவற்றை நாம் வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ள முடியும்.

முழு மனம் என்பது நாறு சதவீத சக்தி உடையது. ஆனால் உணர்மனம் என்பது வெறும் 25 சதவீத சக்தியை மட்டுமே உடையது.

நாம் சந்திக்கும் பிரச்சனையை உணர்மனம் எதிர்கொள்ளும் பொழுது அதனால் சரிவர எதிர்கொள்ள முடியாது. ஆனால் முழு மனமே அதனை எதிர்கொள்ளும் பொழுது அதனை நல்ல முறையில் எதிர்கொள்ள முடியும்.

அது ஒரு பெரிய பங்களா. அந்த பங்களாவின் வாயிலில் வாயில் காப்போன் ஒருவன் காவல் காத்து வருகிறான். வீட்டு உரிமையாளர் வீட்டினுள் இருக்கிறார்.

ஒருநாள் முரட்டுத்தனமான தோற்றும் கொண்ட ஒருவன் இடுப்பில் பெரிய பட்டாக் கத்தியுடன் அந்த வாயில் காப்போனை அனுகி, முதலாளியைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்கிறான்.

அவனுடைய தோற்றுமும் நடவடிக்கையும் வாயில் காப்போனுக்கு சந்தேகத்தையும் பயத்தையுமே வரவழைக்கிறது.

பதில் சொல்ல முடியாத காவலாளி முதலாளியை தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு ஆலோசனை கேட்கிறான். அவரும் அவனை உள்ளே அனுப்பச் சொல்கிறார்.

காவலாளியும் அவனை கலக்கத்துடனேயே உள்ளே அனுப்புகிறான். பட்டாக்கத்தியுடன் வந்த அவனும் பங்களாவினுள்ளுழைகிறான்.

வீட்டு உரிமையாளர் முன்கூட்டத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார். உள்ளே நுழைந்த அவன் முதலாளியைப் பார்த்து வணக்கம் செலுத்துகிறான். பிறகு தன் இடுப்பில் கட்டியிருந்த பட்டாக்கத்தியை கழுட்டி மேஜையில் வைத்து விட்டு மீண்டும் வணங்கி வாரே விடைபெற்றுச் சென்று விடுகிறான். அனைத்தும் சிக்கல் எதுவும் இல்லாமல் முடிந்து விடுகிறது.

வாயில் காப்போன் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகிறான். இதில் வாயில் காப்பானாக வருபவன் தான் உணர் மனம். முதலாளியாக இருப்பதுதான் முழுமனம்.

உணர்மனதால் எதனையும் திடமாக எதிர்கொள்ள முடியாது. அது எதனையும் குழப்பத்துடன் மட்டுமே எதிர்கொள்ளும் அம்சத்தை உடையது. இப்படிச் செய்யலாமா அப்படிச் செய்யலாமா என்ற தடுமாற்றத்துடனேயே அது செயல்படும்.

ஆனால் முழு மனம் செயல்படும்போது, தடுமாற்றம் எதுவும் அங்கே இருக்காது. நமது மொத்த மனமும் செயலோடு செயலாக இணைந்து பொருந்திக் கொள்ளும்.

அதனால் நாம் செய்யும் செயல்கள் அனைத்திலும் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பே அதிகமாக அமைந்துள்ளது.

ஓர் உதாரணம். புதர்களும் குண்டும் குழிகளும் உள்ள ஒரு பகுதியில் நடந்து செல்லவேண்டியது உள்ளது. வெளிச்சம் எதுவும் இல்லாத இரவு அது.

தட்டுத்தடுமாறிய வாரே நடந்து செல்கிறோம். எங்கேயாவது மோதிக் கொள்ளுவோமோ, எங்கேயாவது இடறி விழுந்து விடுவோமோ என்றவாரே நமது மனமும்

தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறது. உதவிக்காக இறைவனையும் வேண்டுகிறோம்.

--இவையெல்லாம் உணர்வு மனதின் செயல்பாடுகள் ஆகும்.

எங்கேயோ ஓரிடத்தில் தடுமாறி விழுந்து விடுகிறோம். இப்போது நாம் எழுந்து கொள்ள வேண்டும்.

இப்படி எழும்பலாமா, அப்படி எழும்பலாமா என்ற தடுமாற்றம் எவையுமே நம்மிடம் ஏற்படாது. விழுந்த மாத்திரத்தில் நம்மை அறியாது நாமே எழுந்து கொள்வோம். இறைவனைக்கூட உதவிக்கு கூப்பிட மாட்டோம்.

எழும்பிய பிறகு தான் எழும்பியதே நமக்குத் தெரியும்.

இவ்வாறு நாம் எழுந்து கொள்ள உதவியது தான் முழு மனம் ஆகும். முழுமனம் செயல்படும் பொழுது அங்கு நமக்கு தடுமாற்றம் எதுவும் இருக்காது. செயல் மட்டுமே இருக்கும். இந்த முழு மனம் என்பது சக்தி மிகுந்தது.

இந்த முழுமனமானது, பிரபஞ்சமனதுடனும் தொடர்பு கொண்டு உள்ளது. ஆகவே இந்த முழு மனம் என்பது நமக்குள்ளே இருக்கும் ஒரு தெய்வீக ஆற்றல் ஆகும்.

ஆற்றல் மிகுந்ததாக உள்ள இந்த முழு மனம் என்பது நமக்குள்ளேதான் இருக்கின்றது. ஆனாலும் அது நம்முடைய நேரடிக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வராது.

உணர் மனம் என்று கூறப்படும் மனம் மட்டுமே நமது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. இந்த உணர்மனம் மட்டுமே நாமாக இருக்கிறோம்.

நாமாகச் செயல்படும் அனைத்து செயல்களிலும் இந்த உணர் மனமே செயல்படுகிறது. முழு மனம் என்பது தேவையான சந்தர்ப்பங்களில் நம்மை அறியாமலே செயல்படுகிறது.

உனர் மனம் மற்றும் முழு மனம் ஆகிய இரண்டுமே நம்முடைய சொந்த மனதாக இருந்தாலும் கூட, உனர்மனம் மட்டுமே நமது கைவசம் உள்ளது.

ஓரு நீண்ட படிக்கட்டில் நாம் இறங்க வேண்டியது உள்ளது. நேரான அந்த படிக்கட்டில் முப்பது படிக்கட்டுகள் உள்ளன.

நமது இரண்டு கைகளிலும் சுமைகள் உள்ளன. அதனால் கைப்பிடி சுவரைக் கூட நம்மால் பிடித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

ஜந்து படிக்கட்டுகளைக் கடந்து ஆறாவது படிக்கட்டில் காலை எடுத்து வைக்கிறோம். நமது கண்களுக்கு நாம் இறங்கி வாய்ந்த ஜந்து படிக்கட்டுகளும் தெரிகிறது; நாம் அடைய வேண்டிய முப்பதாவது படிக்கட்டும் தெரிகிறது.

நாம் அடைய வேண்டிய இடமும் அந்த முப்பதாவது படிக்கட்டே.

இப்போது நமது கவனம் எங்கே இருக்க வேண்டும்?

நாம் இறங்கி கொண்டிருக்கும் ஆறாவது படிக்கட்டில் கவனம் இருந்தால் மட்டுமே நம்மால் தடுமாற்றம் இல்லாமல் இறங்க முடியும்.

முப்பதாவது படிக்கட்டு நமது கண்களுக்குத் தெரிந்தால் கூட, அவற்றை நமது கவனத்தில் இருந்து சற்று தள்ளி வைப்பது தான் நமது சரியான செயலாகும்.

இப்படி நாம் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு பிரச்சனையிலும் எட்டக்கூடிய பகுதி மற்றும் எட்டாத பகுதி என இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன.

அவர் ஓர் அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர். ஓரு சிக்கலான அறுவை சிகிச்சையில் ஈடுபடுகிறார்.

அந்த நோயாளியின் உயிரைக் காப்பாற்றுவது ஒரு பெரிய சவாலாக உள்ளது.

அந்த நோயாளி வேறு எவருமல்ல அந்த மருத்துவரின் சொந்த மகனேயாவார்.

உயிரைக் காப்பாற்றுவதில் அதிகப்படியான பிணைப்பு இருக்கும் தோறும் அவருடைய அறுவை சிகிச்சையின் தரம் குறைவானதாகவே இருக்கும்.

அந்த நோயாளி வேறு எவராகவோ இருக்கும் பட்சத்தில், உயிரைக் காப்பாற்றுவதிலுள்ள பிணைப்பு சற்று குறைவானதாகவே இருக்கும்.

அந்த நிலையில் அவரது அறுவை சிகிச்சையின் தரம் சிறந்ததாகவே இருக்கும்.

ஒரு செயல் முக்கியமானதாக இருந்தாலும் கூட அந்த செயலின் பலனை ---- விளைவை சற்று தள்ளி வைத்தால் தான் நாம் செய்ய வேண்டிய செயலை முழுத் திறமையுடன் செய்ய முடியும்.

நாம் இறங்கி வந்த படிக்கட்டுகளில் நமக்கு எட்டிய பகுதி எது, எட்டாத பகுதி எது ?

அறுவை சிகிச்சை உதாரணத்தில் எட்டக்கூடிய பகுதி எது, எட்டாத பகுதி எது ?

இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆறாவது படி தான் எட்டக்கூடிய பகுதி. அடைய வேண்டிய முப்பதாவது படி தான் எட்டாதபகுதி.

எட்டாத பகுதியை சிறிதளவுதள்ளி வைத்தால் மட்டுமே எட்டக்கூடிய பகுதியில் முழுமையாக செயல்பட முடியும். அந்த எட்டாதபகுதியை எவ்வாறு தள்ளி வைப்பது ?

அந்த எட்டாத பகுதியை முழு மனதிடம் ஒப்படைத்து விடும்போது அதனை நாம் நம்மிடம் இருந்து சற்றே விலக்கி வைத்து விடுகிறோம்.

அப்படி நாம் தள்ளி வைப்பதன் மூலமாக, நாம் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் அனைத்தையும் முழு ஈடுபாட்டுடன் செய்ய முடியும்.

இதுதான் நாம் செய்யும் செயல்களின் வெற்றிக்கான ஒரே வழி.

இதைத்தான் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையும் ,
‘நீ செய்யும் செயல்களுடைய பலன்களின் மீது பற்று வைக்காமல், செய்ய வேண்டிய செயல்களை மட்டுமே கடமையாகச் செய் ‘என்று கூறுகிறது .

ஆகவே எட்டாததை முழு மனதிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, நமக்கு எட்டிய பணிகளை மட்டும் நமது கைகளில் எடுத்துக் கொள்வோமாக.

இதுவே நமது வெற்றிக்கான வழி.

5. அனைவரையும் நண்பர்களாகக் கருதுங்கள்.

இதுதான் நாம் அடுத்து பார்க்கப் போகும் ஐந்தாவது கட்டளை.

நீங்கள் ஒரு மென்பொருள் பொறியாளராக ஒரு நிறுவனத்தில் பணியாற்றுகிறீர்கள்.

ஒரு முறை ஏதோ ஓர் அவசரம் என்று உங்களுக்கு ஒரு வேலையை ஒதுக்கியுள்ளார்கள்.

அதன்படி நீங்கள் அன்று மட்டும், இரண்டு நாட்களில் செய்யவேண்டிய வேலையை, ஒரேநாளில் செய்து முடிக்க வேண்டும்.

இதேபோல் மேலும் பத்து நபர்களுக்கு இத்தகைய பணிகளை ஒதுக்கியுள்ளார்கள்.

இந்தப் பதினொரு நபர்களுக்கு மட்டும், அடுத்தவர்களால் தொந்தரவு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என, ஒரு சிறப்பு காலையும் ஒதுக்கிக் கொடுத்து விட்டார்கள்.

அது ஒரு சிக்கலான வேலை. உங்கள் முழு கவனத்தையும் அந்த வேலையில் செலுத்தினாலும் கூட, ஒரேநாளில் அந்த வேலையை முடிப்பது சிரமமே.

இத்தகைய பணிகள் ஒதுக்கப்பட்ட மற்றவை பத்து நபர்களின் நிலைமையும் இதுதான்.

இது தவிர இந்த நிகழ்வில் வேறு ஏதாவது செய்தி உண்டா?

நிச்சயமாக உண்டு. அதுதான் இந்த குறிப்பிட்ட சம்பவத்தின் பிரதானமான அம்சமாகும். நீங்கள் உட்கார்ந்து இருக்கும் ஹாலில் உங்களோடு அமர்ந்திருக்கும் மற்றைய பத்து நபர்களும் உங்களுடைய பரம எதிரிகள். உங்களுக்கு எப்படியெல்லாம் கேடு விளைவிக்கலாம் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு மத்தியில் நீங்கள் தனியாக மாட்டிக் கொண்டு விட்டார்கள்.

இப்பொழுது உங்கள் மனநிலை எப்படி இருக்கும்? அந்த நிலையில் ஒருநாள் வேலையைக் கூட உங்களால் சரிவரசெய்ய முடியாது. இரண்டு நாள் வேலையைக் கணவில் கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாது.

இதே சம்பவத்தை வேறு வகையாகப் பார்ப்போம். உங்கள் ஹாலில் உங்களோடு இருக்கும் அந்த பத்து நபர்களும் உங்களது பரம எதிரிகள் என்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அனைவரும் உங்களது நெருக்கமான நண்பர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

இப்போது உங்களது மனநிலை எப்படி இருக்கும்?

நீங்களும் உங்களைச் சுற்றி உள்ளவர்களும் கலகலப்பாகவும் ஆனந்தமாகவும் இருப்பீர்கள்.

உங்களால் இரண்டு நாள் வேலையென்ன, மூன்று நாள் வேலையைக் கூட அனாயாசமாக முடித்து விட முடியும்.

நண்பர்களுக்கு மத்தியில் நாம் இருப்பது வேறு; எதிரிகளுக்கு மத்தியில் நாம் இருப்பது வேறு.

ஏதோல்ர் அவசரம் என்று நாம் நமது பெட்டியில் எழுபது லட்சம் ரூபாய் பணத்துடன் முதல் வகுப்பு பெட்டியில் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பெட்டியில் இன்னும் பலர் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களை எல்லாம் பார்க்கும் பொழுது திருடர்களைப் போலவே நமக்குத் தோன்றுவார்கள்.

அடுத்தவர்களால் நமக்கு எந்த நேரத்திலும் ஏதாவது ஒரு ஆபத்து வரலாம் என்ற எண்ணமே நம் அனைவருக்கும் பிரதானமாக இருக்கும். இதுதான் மனித இயல்பு.

அந்த நிலையில் நம்மால் நிம்மதியாக இருக்க முடியாது.

ஆகவே அனைவரையும் நமது நண்பர்களாகக் கருத வேண்டும் என்பதை, நமக்கு நாமே ஒரு விதிமுறையாக அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அந்த நிலையில் மட்டுமே நமது மனம் நிம்மதியான வகையில் செயல்படும்.

வேண்டுமென்றே சிலர் நமக்கு தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். அந்த நிலையில் நாம் எவ்வாறு செயல்படுவது?

அந்த சூழ்நிலையிலும் கூட நாம் அவர்களை நமது எதிரிகளாகக் கருதக்கூடாது. நமது நண்பர்களாகவே எடுத்துக் கொண்டு நம்மால் முடிந்த நன்மைகளை அவர்களுக்கு எவ்வாறு செய்வது என்ற மனநிலையிலேயே இருக்க வேண்டும். முடிந்தால் அவர்களுக்கு நன்மைகளைக் கூட நாம் செய்யலாம்.

இந்த நிலையில் அவரிடம் கூட நல்ல மாற்றம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது.

இதன்உண்மைத் தன்மையை சிலர் தங்கள் வாழ்க்கை -யிலேயே பரிசீலனை செய்து உணர்திருக்கின்றனர்.

அப்படியானால் அடுத்தவர்களின் குற்றங்கள் அனைத்தையும் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டு விட வேண்டுமா?

நமது வீட்டு முன்னால் உள்ள தெருவில் சிறுவர்கள் பந்து விளையாடுவதுண்டு. அவர்களுடைய பந்து நமது கண்ணாடி ஜன்னலில் விழும் போதெல்லாம் நாம் வெளியே வந்து அவர்களைச் சுத்தம் போடுவதுண்டு.

அன்று யாரோ வீசிய பந்து நமது ஜன்னல் கண்ணாடியை உடைத்து விட்டது. அந்த பந்தை வீசிய பையனின் தகப்பனாரிடம் நஷ்ட ஈடு வாங்க வேண்டும் என்று கோபத்துடன் வெளியே வருகிறோம்.

வெளியே வந்து பார்த்தால் பந்தை வீசிய பையன் நம்முடைய சொந்தப் பையன் என்று தெரிகிறது.

அவனையும் நாம் கண்டிக்க தான் செய்வோம். ஆனால் அவனிடம் காட்டப்படும் கோபம் அன்புடையவர்களுக்கு இடையே உள்ள கோபமாகும்.

எதிரிகளுக்கு இடையே ஏற்பட்ட கோபம் அல்ல அது.

நாம் எவரிடமாவது கோபப்பட நேர்ந்தால், முதலில் அவர்களை நமது நண்பர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு அதன் பிறகு அவர்களிடம் நமது கோபத்தைக் காட்ட வேண்டும்.

இந்த விதிமுறையானது நமக்கு, நல்ல சூழ்நிலையையும் நல்ல நட்பு வட்டங்களையும் உருவாக்கிக் கொடுக்கும்.

6. நல்ல பழக்கங்களை சேர்த்துக் கொள்; தீய பழக்கங்களை குறைத்துக் கொள்.

இதுதான் நாம் பார்க்கவிருக்கும் அடுத்த கட்டளை ஆகும்.

பழக்கம் என்றால் என்ன ?

எதையாவது ஒரு வேலையை நாம் செய்தோமானால் முயற்சி எடுத்துதான் அதனைச் செய்தாக வேண்டும் .

ஆனால் அதனையே தொடர்ந்து செய்து வரும்போது அதுவே ஓர் இயல்பான பழக்கமாகி விடும். முயற்சி எதுவும் தேவையில்லாமல் போய்விடும். முயற்சியற்ற நிலையில் , இயற்கையாகவே அந்த செயல் நடந்து விடும் .

நாம் பேசுவது, எழுதுவது, உணவை மென்று சாப்பிடுவது என அனைத்துமே நம்முடைய பழக்கத்தினால் ஏற்பட்ட ஒன்று தான். பழகிய பிறகு அவை அனைத்தும் நம்மையறியாமலேயே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இப்படித்தான் சிலர் புகை பிடிப்பது , மது அருந்துவது என, சில தீய பழக்கங்களிலும் ஈடுபட்டு விடுகின்றனர். இந்தப் பழக்கங்களானவை அவற்றைப் பழகிய பிறகு, அவர்களுடனேயே சேர்ந்து விடுகின்றன. அவர்களை அறியாமலேயே அவை செயல்பட்டு விடுகிறது. பிறகு அவற்றிலிருந்து வெளிவருவது கூட சாத்தியமில்லாத நிலையில், அவையெல்லாம் Addiction என்ற நோயாகவே மாறி விடுகின்றன.

தீய பழக்கங்களைப் போன்று நல்ல பழக்கங்கள் எவ்வெந்தம் நம்மை, பற்றிப் பிடிக்காது. ஆகவே நல்ல பழக்கங்களை நாம் தான் பற்றிப் பிடிக்க வேண்டும். நல்ல பழக்கங்கள் எவற்றையும் தேவையில்லை என்று புறக்கணித்து விடக்கூடாது.

எனது வாழ்வில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. வயது முதிற்சியின் காரணமாகவும், விபத்துக்கள் சிலவற்றை சந்தித்ததன் காரணமாகவும் வாயில் உள்ள சில பற்கள் சேதம் அடைந்து விட்டன. சில பற்கள் பிரச்சனைகளோடு இருந்து வந்தன.

ஒருமுறை இடதுபக்க கடைவாய் பல் ஒன்று வலி எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. அது சற்று அசையவும் செய்தது.

இதற்கு மேல் இந்தப் பல்லை வைத்திருப்பதில் பிரயோஜனம் எதுவும் இல்லாமல், தொந்தரவு தான் அதிகரித்துக் கொண்டே வரும் என்று தோன்றியது.

ஆகவே அதனை பிடிந்திப் போட்டு விடலாம் என்று முடிவு செய்து பல் மருத்துவர் ஒருவரை அணுகினோம்.

அந்த மருத்துவரோ வலி எடுத்துக் கொண்டிருந்த பல்லுக்கு ஆயின்ட்மெண்ட் ஒன்றைக் கொடுத்து விட்டு நன்றாக இருந்த வலது பக்கத்து பற்கள் இரண்டுக்கு கேப் ஒன்றை மாட்டி விட்டார். அந்த ஆயின்மெண்ட்டை உபயோகித்தால், பல்லில் இருக்கும் வலி இரண்டு நாட்களுக்கு மறைந்துவிடும். மூன்றாவது நாளில் மீண்டும் பல்லில் வலி வந்து விடும்.

ஒரு மாதமாக முயற்சி செய்தும் இதே கதை தான், தொடர்க்கதையாக இருந்தது.

அடுத்து என்ன செய்வது?

இளைஞராக இருக்கும்போது காலையில் பல் துலக்கும்போது பற்களின் அடியில் உள்ள ஈறுகளுக்கு மசாஜ் செய்வதுண்டு.

கட்டை விரல் மற்றும் ஆட்காட்டி விரல் நுனிகளைக் கொண்டு பல் ஈறுகளுக்கு மசாஜ் செய்வோம். அப்படிச் செய்தால் பல் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் என்று கூறுவார்கள்.

அதனால் அந்தப் பழக்கத்தை கற்றுக் கொண்டேன். இரண்டு விரல்களையும் வாயினுள் அவ்வாறு கொண்டு செல்லும்போது வாந்தி எடுக்கும் உணர்வுகூட ஏற்படும்.

காலப்போக்கில் வாந்தி எடுக்கும் உணர்வு மறைந்து விட்டது. தொடர்ந்து மசாஜ் செய்து வந்தேன்.

அந்த காலத்தில் இயற்கையாகவே பல்லில் எந்தப் பிரச்சனையும் கிடையாது. நல்ல பழக்கம் என்று செய்து வந்தேன். மசாஜ் செய்வதற்கு தேவையே இல்லை. காலப்போக்கில் அது தேவையே இல்லை என்று முடிவு செய்து அதை அப்படியே விட்டு விட்டேன்.

பிற்காலத்தில் பற்களில் பிரச்சனை ஏற்பட்டபோதிலும் கூட அப்படி மசாஜ் செய்யும் பழக்கம் நினைவுக்கே வரவில்லை.

ஆனால் இப்போது அது நினைவுக்கு வந்தது. அதை மீண்டும் முயற்சி செய்து பார்த்தால் என்ன என்று தோன்றியது.

முயற்சி செய்து பார்த்தேன். ஒரு வாரத்தில் நல்ல பலன் கிடைத்தது. இரண்டாவது வாரத்தில் அந்த பல்லில் உள்ள வலி போய்விட்டது. மூன்றாவது வாரத்தில் அந்த பல்லின் ஆரோக்கியம் மேம்பட்டு விட்டது. நான்காவது வாரத்தில் அந்தப் பல் ஆரோக்கியமான பல்லாக மாறிவிட்டது.

இப்படி சில நல்ல பழக்கங்களை சிறு வயதுகளில் நாம் பழகி இருப்போம். நாம் இளமையில் இயற்கையாகவே ஆரோக்கியமாக இருக்கும் காரணத்தினால் விசேடமான விளைவு எதுவும் தெரியாது.

பல விதமான உடற்பயிற்சிகளை இவ்வாறு செய்திருப்போம். பிறகு அவற்றை விட்டு விடுவோம். சில நல்ல பழக்கங்களை இப்படி விட்டு விட்டால் அதனைத் திரும்ப கொண்டு வருவது சற்றுக் கடினமே.

ஆகவே நல்ல பழக்கங்களை விடாது பின்பற்றி வர வேண்டும். புதிதாகக் கூட நல்ல பழக்கங்கள் சிலவற்றை சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

பழைய மோசமான பழக்கங்களை எளிதில் விட்டு விட முடியாது. கடுமையான முயற்சியால் தான் அவற்றிலிருந்து வெளிவர முடியும். அதனால் மோசமான பழக்கங்கள் எவ்வழும்புதிதாக நம்மிடம் சேராமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய வாழ்க்கை எளிதாகவும், இயல்பாகவும், ஆரோக்கியமாகவும் அமைந்திட இந்தக் கட்டளையை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

7. இன்பங்களில் எச்சரிக்கையாக இரு; துன்பச் சோதனைகளை சாதனைகளாக்கு.

ஓவ்வொருவரும் தங்கள் வாழ்க்கையில் இன்பங்களையும் சந்திப்பார்கள்; துன்பங்களையும் சந்திப்பார்கள். இன்பத்தை சந்திக்கும் போது நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும், துன்பத்தை சந்திக்கும் போது நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நினைவு படுத்துவது தான் இந்தக்கட்டளை.

இன்பம் ஏற்படும் போது நாம் நம்மை மறந்து விடுவோம். நமக்கு எந்தவிதமான குழப்பமோ, போராட்டமோ இருக்காது. தேவைகள் எதுவும் இல்லாத ஒரு பூரண நிலையில் நாம் இருப்பதாகவே தோன்றும். நாம் நன்றாக இருப்பது போன்ற ஒரு உணர்வை இன்பங்கள் அனைத்தும் நமக்கு வழங்கி விடும்.

இன்பங்கள் நம்மை முடக்கி போட்டாலும் கூட நாம் அவற்றிலிருந்து சுதாரித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து விடலாம். ஆனால் துன்பங்கள் நம்மை முடக்கிப் போடுமேயானால் நமது வாழ்க்கை முழுவதுமே நரகமாகிவிடும்.

இன்பங்களைப் பொறுத்த அளவில், அதற்கு முடக்கிப் போடும் ஆற்றலே அதிகமாக உள்ளது. ஆகவே இன்பங்கள் நமக்கு நிறைவைக் கொடுத்தாலும் அதை நாம் எச்சரிக்கையோடு தான் அணுகியாக வேண்டும்.

துன்பங்களைப் பொறுத்த அளவில் அவை நம்மை வாட்டி வதைத்தாலும் அவற்றினுள்ளே நம்மை உய்விக்கும் உந்து சக்தியும் அமிர்தமாக அவற்றினுள்ளே அமைந்துள்ளது.

உத்தங்க மகரிஷி என்பவர் ஒரு தவசிரேஷ்டர். அவருக்கு கிருஷ்ணர் ஒரு முறை வரம் அளிக்கிறார். வேண்டியதைக் கேட்டு பெற்றுக் கொள்ளுமாறு கூறுகிறார்.

ஆனால் உத்தங்க மகரிஷி யோ தனக்கு எதுவுமே தேவையில்லை என்று கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணருடைய வற்புறுத்தவின் காரணமாக கடைசியாக ஒரு வரத்தை மட்டும் கேட்கிறார்.

‘நான் நிலையாக ஒரே இடத்தில் தங்கியிருப்பதில்லை. தேசாந்திரமாக அங்கு மிங்கும் சென்று கொண்டே இருப்பேன். சில நேரங்களில் நான் பயணிக்கும் இடத்தில் எனக்கு குடிப்பதற்கு சரியான தண்ணீர் எதுவும் கிடைக்காது. அந்த நேரத்தில் நீ எனக்கு தண்ணீர் தந்து உதவினால் போதும்’

என்று தனது வரத்தைக் கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறார்.

தேவையான தண்ணீரை வழங்குவதாக கிருஷ்ணரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்.

உத்தங்க மகரிஷி ஒரு முறை பாலைவனப் பகுதி வழியாக பயணம் மேற்கொண்டிருந்தார். அப்போது அவருக்குக் கடுமையான தாகம் ஏற்பட்டது. எங்கு தேடிப் பார்த்தாலும் தண்ணீர் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அந்த நேரத்தில் அவருக்கு கிருஷ்ணர் கொடுத்த வரம் நினைவுக்கு வருகிறது.

அதனால் அவர் தண்ணீருக்காக கிருஷ்ணரை நினைக்கிறார். அது கிருஷ்ணருக்கும் தெரிகிறது. ஆனால் கிருஷ்ணர் என்ன நினைக்கிறார் என்றால் ‘எவ்வளவு பெரிய

மகரிஷி ! ஒருவருக்கு வரம் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவர் உலகத்தையே தனக்கு வேண்டும் என்று கேட்டு வாங்கி விடுவார். ஆனால் இவரோ குடிப்பதற்கு வெறும் தண்ணீரை மட்டுமே கேட்டு தன்னுடைய தேவைகளையெல்லாம் முடித்துக் கொள்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஒருவருக்கு தண்ணீருக்குப் பதிலாக அமிர்தத்தையே கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்கிறார்.

அதை இந்திரனிடம் கூறி அமிர்தத்தை வழங்கும்படி கோறுகிறார்.

இந்திரனும், அமிர்தம் தேவர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது, மனிதர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடாது என்று முறையிடுகிறார்.

“ஆனால் இந்த மகரிஷி மனிதர்களில் மேம்பட்டவர் ; தேவர்களுக்கு நிகரானவர். அதனால் அமிர்தத்தை அருந்தக்கூடியதகுதி இவருக்கும் உண்டு” என்று கிருஷ்ணர் வாதாடி இந்திரனை சம்மதிக்க வைக்கிறார்.

இந்திரனும் ஒரு நிபந்தனையுடன் ஒப்புக் கொள்கிறார்.

‘நான் அவருக்கு அமிர்தத்தை வழங்குகிறேன். ஆனால் அமிர்தம் என்று சொல்லி வழங்க மாட்டேன். தண்ணீர் என்று சொல்லிதான் கொடுப்பேன். அவர் சாமர்த்தியம் இருந்தால் என்னிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்’ என்று கூறுகிறார்.

கிருஷ்ணரும் அந்த நிபந்தனைக்கு சம்மதிக்கிறார்.

தேவேந்திரனும் ஒரு காட்டுவாசி போல் வேடம் கொண்டு கையில் நான்கு வேட்டை நாய்களுடன் புறப்பட்டு வருகிறார். அவரது ஒரு தோளில் தோல்ப்பை ஒன்று தொங்குகிறது. அதில் அமிர்தத்தை எடுத்து வருகிறார். அந்த தோல்பையும் இலேசாகக் கிழிந்து அதில் வழியும் அமிர்தத்தை ஈக்கள் மொய்க்கின்றன.

அத்தகைய தோற்றத்தில் அவர் உத்தங்க மகரிஷியின் முன்னால் தோன்றுகிறார்.

‘என்ன சவாமி ! தாகமாய் இருக்கிறது போல் தோன்றுகிறதே? தண்ணீர் வைத்திருக்கிறேன் சாப்பிடுகிறாயா?’ என்று கேட்கிறார்.

ஆசார சீலங்கள் மிகுந்த உத்தங்க மகரிஷி அவரை மேலும் கீழுமாகப் பார்க்கிறார்.

அவரைப் பார்த்தால் அருவருப்பாகத் தோன்றுகிறது.

‘இவன் கையில் தண்ணீர் வாங்கிக் குடிப்பதை விட இறந்து போவதே மேல்’ என்று நினைக்கிறார்.

அப்படி நினைத்து அவர் தண்ணீர் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுகிறார். அதுதான் சமயம் என்று இந்திரனும் அங்கிருந்து மறைந்து விடுகிறார்.

உத்தங்க மகரிஷியும் கிருஷ்ணரை நினைக்கிறார்:

‘இத்தகைய கோலத்திலா நீ எனக்கு தண்ணீர் வழங்குவது ?’

கிருஷ்ணரும் அவர் முன் தோன்றி, நடந்ததைக் கூறுகிறார். பிறகு, ‘உங்களது அவசரத்தில் அமிர்தத்தைத் தவற விட்டு விட்டார்கள். ஆனாலும் பரவாயில்லை, உங்களுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக உங்கள் பெயரில் உத்தங்க மேகம் என்று ஒரு மேகத்தையே உருவாக்குகிறேன்.

அது எப்போதும் உங்களைத் தொடர்ந்தே வந்து கொண்டிருக்கும். நேரடியாகவே நீங்கள் மேகத்திலிருந்து தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ளலாம்’, என்று கூறி விட்டு மறைந்து விடுகிறார்.

இப்பொழுதும் பாலைவனத்தில் மழையைக் கொடுக்கும் மேகத்திற்கு உத்தங்க மேகம் என்றே பெயர்.

இது போல் வெளிவேடத்தில் ஒன்று துன்பமாகத் தோன்றினாலும் அடிநிலையில் அது அமிர்தத்தையே சுமந்து கொண்டுள்ளது.

இன்பங்கள் அனைத்தும் நம்மை முடக்கிப் போட்டுவிடும். ஆனால் துன்பங்கள் அனைத்தும் கடந்து செல்லுமாறு நம்மைத்துரண்டிவிடும்.

துன்பச் சோதனைகள் அனைத்தையும் நம்மை உயர்த்துவதற்காக வந்த அமிர்தமாக எடுத்துக் கொண்டு வாழ்வில் நாம் முன்னேற வேண்டும்.

8. செய்ய வேண்டிய வேலைகளை தியானமாக செய்.

எந்தவொரு செயலையும், அதனை செய்ய வேண்டும் என்று முடிவெடுத்த பிறகு அதனை முழு ஈடுபாட்டுடன் செய்ய வேண்டும்.

உணர்மனம் என்றால் என்ன, முழு மனம் என்றால் என்ன என்பதை நான்காவது கட்டளையில் பார்த்தோம்.

நாம் செய்யும் செயல்களில் முழு ஈடுபாட்டுடன் செயல்படுவது என்பது உணர் மனதைக் கொண்டு செயல்படுவதா அல்லது முழு மனதைக் கொண்டு செயல்படுவதா?

முழு மனது என்பது நமது கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத ஒன்று ஆகவே நாம் எதனையும் முழு மனதைப் பயன்படுத்தி செய்ய முடியாது. அது அதுவாக தான் வந்து செயலில் ஈடுபட வேண்டும்.

நமது கையில் உள்ளது உணர் மனம் மட்டுமே. உணர் மனதுதான் முழு ஈடுபாட்டுடன் செயல்கள் அனைத்திலும் கலந்து கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய உணர் மனம் முழு ஈடுபாட்டுடன் செயல்படுவது என்பது என்ன?

நாம் சரிவரத் தெரியாத ஒரு செயலில் ஈடுபடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம்.

அந்நிலையில் நமது மனதின் ஒரு பகுதி செயலோடு இணைந்து செயல்படும்.

அதே சமயம் அந்த மனதின் இன்னும் ஒரு பகுதி தனியாகப் பிரிந்து நின்று நாம் அந்த செயலை சரியாக செய்கிறோமா என்று மேற்பார்வை செய்து வரும்.

பழகிய செயலாக இருக்கும் பட்சத்தில் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்காது.

அந்த நிலையில் நமது மனம் இரண்டாகப் பிரியாமல் ஒன்றாக இணைந்து பொருந்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பும் உள்ளது.

தெரிந்த வேலைகளைச் செய்யும் போது மனதின் இரண்டாவது பகுதி, சம்பந்தாசம்பந்தமற்ற கற்பனை உலகினுக்கும் சென்று விடலாம்.

அப்படி நமது உணர் இரண்டாகப் பிரியாமல் ஒன்றாக இருந்து செயல்களோடு இணைந்து பொருந்திக் கொள்வதுதான் சரியானது.

அதுதான் செய்யும் செயல்களை தியானமாக செய்வதாகும்.

அவ்வாறு நாம் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும் வெற்றிகளையே நமக்கு வழங்கும்.

9. கோட்டைப் போடு ; கோட்டைச் சுவர் வேண்டாம்.

நாம் இதுவரை எட்டு விதமான கட்டளைகளைப் பார்த்தோம் . இவை எட்டு விதமான கட்டளைகள் மட்டும் அல்ல . இவை அனைத்தும் அஷ்டமா சித்துக்களே ஆகும் . இந்த அஷ்டமா சித்துக்கள் அனைத்தையும் ஒருவர் நல்ல முறையில் பயன் படுத்துவாரே யானால், அவருடைய மொத்த வாழ்க்கையுமே சிறப்பாக அமைந்துவிடும்.

ஒன்பதாவது ஆக நாம் பார்க்கவிருக்கும் கட்டளை என்பது நாம் வாழ்க்கையில் செயல்படுத்த வேண்டிய தனிப்பட்ட ஒரு விதிமுறை அல்ல.

மேலே கண்ட எட்டு கட்டளைகளையும் எப்படி பயன்படுத்துவது எப்படி பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதை எடுத்துக்கூறும் ஓர் அறிவுரை மட்டுமே இது.

தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் பலவற்றை நாம் பார்த்திருப்போம். அந்த சாலைகள் இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கும். இது பக்கம் உள்ள பகுதியில் நாம் நமது வாகனத்தில் முன்னோக்கி பயணிக்க வேண்டும்.

எதிராகவரும் வாகனங்கள் அனைத்தும் சாலையின் வலது பக்கம் உள்ள பகுதியில் வலது பக்கமாக பயணித்து வர வேண்டும். இரண்டு பக்கங்களையும் பிரிக்கும் வகையில் சாலையின் முழு நீளத்திற்கும் திட்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் .

அந்தத் திட்டுகளின் மீது குரோட்டன்ஸ் போன்ற செடிகளையும் வளர்த்திருப்பார்கள்.

இடது பக்கமிருந்து வலது பக்க பகுதிக்கு நமது வாகனத்தில் சென்று விட முடியாது . அப்படி முயன்றால், இடையில் உள்ள திட்டுகளின் மீது தான் மோதிக்கொள்ள வேண்டியது இருக்கும் .

சில நெடுஞ் சாலைகளில் இடது பக்கத்தையும் வலது பக்கத்தையும் பிரிப்பதற்காக திட்டுகள் அமைக்கப் பட்டிருக்காது. அதற்குப் பதிலாக நீளமான கோடு ஒன்றை மட்டுமே வரைந்திருப்பார்கள். இடது பக்கமாக செல்ல வேண்டியவர்கள் கோட்டுக்கு இடது பக்கமாகவே செல்ல வேண்டும்.

வலது பக்கமாக பயணிப்பவர்கள் கோட்டுக்கு வலது பக்கமாகவே பயணிக்க வேண்டும்.

திட்டுகளாக இருந்தால் இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்துக்கு சென்று விட முடியாது.

ஆனால் அப்படி திட்டுகள் எவையும் அமைக்கப் படாமல் வெறும் கோடு மட்டுமே போடப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், இடது பக்கத்திலிருந்து வலது பக்கத்துக்கு சுலபமாக சென்று விட முடியும் .

ஏதாவது சில அவசரத் தேவையின் நிமித்தம் இடது பக்கம் பயணிப்பவர்கள் கோட்டுக்கு வலது பக்கம் கூட சென்று விடலாம். அப்படிச் செல்ல நேர்ந்துவிட்ட காரணத்திற்காக நமது பயணத்தை வலது பக்கமாகவே தொடர்ந்து விட முடியாது.

விரைவில் நாம் இடது பக்கம் திரும்பி இடது பக்கமாகவே பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இப்படி நாம் நமது எட்டு கட்டளைகளையும் கோடுகளாகத்தான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவற்றை கோட்டைச் சுவர்களாக மாற்றி விடக்கூடாது. அப்படி கோட்டைச் சுவர்களாகமாற்றி விடும் பட்சத்தில், நாம் அவற்றில் மோதிக்கொள்ள நேர்ந்து விடும்.

நமது விதிகளே நமக்கு எதிராகத் திரும்பி, நமது அகப்போராட்டத்துக்கு வழிவகுத்து விடும். தாழ்வு மனப்பான்மையையும் கொண்டு வந்து விடும்.

அவசரத்துக்கு கோட்டைப் புறக்கணித்து கோட்டுக்கு அப்பால்கூட செல்ல நேர்ந்து விடலாம். ஆனாலும் கூட நாம் நமது கோட்டுக்குள் திரும்பி வந்து விட வேண்டும். கோட்டுக்குள் பயணிப்பதையே நடைமுறை வாழ்வாகக் கொள்ள வேண்டும்.

கட்டளைகள் அனைத்தும் நமது உதவியாளர்களே தவிர, அவைகள் நமது எஜமானர்கள் அல்ல. கட்டளைகளை விட நாம் தான் முக்கியமானவர்கள். கட்டளைகள் எவையும் நம்மை விட முக்கியமானவை அல்ல.

அந்த நிலையில் அஷ்டமாசித்துகளாக இருக்கும் இந்த எட்டு கட்டளைகளையும் போற்றிப் பாதுகாப்போமாக.

நாம் அனைவரும் சிறப்பாக வாழ்ந்து இந்த எட்டு கட்டளைகளுக்கும் பெருமை சேர்ப்போமாக.

10. Hand over the Compound Wall.

எல்லைச் சுவரை ஒப்படைத்துவிடு.

எல்லைச் சுவரை ஒப்படைப்பது தான் நமது பத்தாவது கட்டளை.

இந்த கட்டளையானது தனி மனித வளம் மற்றும் நலத்தோடு சேர்த்து சர்வதேச சமுதாய நலனுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாக அமைந்துள்ளது.

இந்தக் கட்டளையை நாம் நேரடியாக பின்பற்ற முடியாவிட்டாலும் கூட இந்தக் கட்டளையின் அவசியத்தை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியது நமது கடமை ஆகும்.

இனி இந்தக் கட்டளை என்ன கூறுகிறது என்பதைப் பார்ப்போம்.

அக்காலத்தில் நடந்ததாக ஒரு மகாபாரதக் கதை.

பாரதப்போரில் வெற்றியடைந்த பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆட்சியை கைப்பற்றுகிறார்கள். தருமருக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்கிறார்கள். அரசனாக பதவியேற்ற தர்மரும் மனமகிழ்ந்து பலரும் போற்றும் வண்ணம், தான் தர்மங்கள் பலவற்றை வாரி வழங்குகிறார். இதுவரை இந்த அளவுக்கு தான் தர்மங்களை எவராலும் செய்திருக்க முடியாது என்ற ஓர் எண்ணம் கூட அவருக்கு தலை தூக்குகிறது.

அவருடைய எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட கிருஷ்ணர் அவரை ஒரு சுற்றுலாவுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்.

இருவரும் பாதாள உலகத்தில் ஆட்சி புரியும் மகாபலி சக்கரவர்த்தியை சந்திக்க அவருடைய அரண்மனைக்குச் செல்கிறார்கள்.

பாரத தேசத்தை ஆண்டிடும் தர்மர் என்ற அரசர் வந்திருப்பதாகக் கூறி, வாயில் காப்போன் மூலமாக மகாபலி சக்கரவர்த்திக்குத் தகவல் சொல்லி அனுப்புகிறார்கள்.

வாயில் காப்போன் மகாபலி சக்கரவர்த்தியிடம் விபரத்தைச் சொல்லவும் அவர்,

‘தான தர்மங்களைச் செய்யும் தர்மன் என்ற அந்த சண்டாளனை சந்திக்க நான் விம்பவில்லை’ என்று கூறி திரும்ப அனுப்பி விடுகிறார்.

வாயில் காப்போனும் அதனை அப்படியே தர்மரிடம் கூறுகிறான்.

தருமருக்கு அது விளங்கவில்லை. தான தர்மங்கள் செய்வது மகாபலி சக்கரவர்த்திக்குப் பிடிக்காது போலிருக்கிறது என்று முடிவு செய்துகொண்டார்.

சக்கர வர்த்தியைச் சந்திக்காமல் அவர்கள் இருவரும் ஊர்திரும்ப ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் நல்ல தாகம்.

அரண்மனைக்கு பக்கத்தில் இருந்த ஒரு வீட்டில் இருவரும் தண்ணீர் வாங்கிக் குடித்தார்கள். இருவருக்கும் தங்கத்தால் ஆன பாத்திரங்களில் தண்ணீர் வழங்கப் பட்டிருந்தது.

தண்ணீரைக் குடித்து முடித்த தர்மர் தங்கப் பாத்திரத்தை தண்ணீர் வழங்கிய பெண்மனையிடம் திரும்புதல்லை.

அந்தப் பெண்மனையோ அந்தப் பாத்திரத்தை அப்படியே வாங்கி குப்பையில் போட்டு விட்டார்.

தர்மனுக்கு அது அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

‘தங்கப் பாத்திரம் விலை உயர்ந்தது அல்லவா ? உங்களுக்கு வேண்டாம் என்றால் வசதியில்லாத யாருக்காவது அதனைக் கொடுத்திருக்கலாமே அம்மா !’ என்று தர்மர் பணிவாகக் கேட்டார்.

அந்தப் பெண்மணியும் அதற்கு பதில் கொடுத்தார்:

‘தர்மன் என்று ஒரு சண்டாளன் அரசனாக இருக்கிறானாம். அவன்தான் தான் தர்மம் என்று எதையெதையோ செய்து வருகிறானாம். இங்கு எல்லோருக்கும் எல்லா வசதிகளும் உள்ளன. எதைக் கொடுத்தாலும் எவரும் எதையும் வாங்கிக் கொள்ள மாட்டார்கள். உங்களுக்கு வேண்டுமானால் இந்தப் பாத்திரத்தை நீங்களே கூட எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் ’

ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொருவரும் நிறைவின்மையோடு தான் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தேவையான அளவு வளங்கள் அனைத்தும் உள்ளன.

ஆனாலும் கூட இருக்கின்ற வளத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது   என்பது   ஒருவருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

அறுபது தேங்காய்களை எழுபது முட்டாள்கள் சுமந்ததில், எழுபது பேர்களுக்கும் கழுத்து முறிந்து போய்விட்டதாம்.

அறுபது தேங்காய்களை ஆளுக்கு ஒன்றாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்றால் பத்து நபர்கள் சுமக்க தேங்காயே இருக்காது.

ஆனால் அவர்கள் அறுபது தேங்காய்களையும் ஒரே முட்டையாகக் கட்டி ஒருவர் மாற்றி ஒருவராக சுமந்ததில் அனைவருக்குமே கழுத்து முறிந்து விட்டது.

இப்படிதான் எல்லா வகையான வசதிகளையும் கைகளில் வைத்துக் கொண்டே வறுமையிலும் வாடுகிறோம்.

இப்போது இந்தியா என்று முழுமையாக ஒரு நாடு உள்ளது. முன்பு நாம் பல நாடுகளாக இருந்தோம். சேரநாடு, சோழ நாடு, பாண்டிய நாடு எனப் பல நாடுகளாக இருந்தோம்.

ஒரு நாட்டின் மீது இன்னும் ஒரு நாடு படையெடுத்து அந்த நாட்டைக் கைப்பற்றுவதை வீரப்பிரதாபமாக எடுத்துக் கொண்டிருந்தோம்.

அப்படி கைப்பற்றிய மன்னர்களை யெல்லாம், கலிங்கம் வென்றான், கங்கை கொண்டான், கடாரம் வென்றான் எனப் புகழ்ந்து பரணி பாடி மகிழ்ந்தோம்.

இவையெல்லாம் அந்த காலத்து சரித்திரம் அல்லது தரித்திரம். இப்போதையநமது அனுகுமுறையே வேறு.

வல்லரசாக இருக்கும் இந்திய நாட்டுக்கு பக்கத்தில் இருக்கும் இரண்டு குட்டி நாடுகள் தாம் இலங்கையும், பாகிஸ்தானும்.

நாம் இன்று நினைத்தால் நாளையே போர் தொடுத்து இலங்கையையும், பாகிஸ்தானையும் நம் நாட்டோடு இணைத்துக் கொள்ள முடியும்.

அப்படி நாம் இணைத்துக் கொண்டால் உலகோர் எவரும் நம்மைப் பாராட்டுவார்களா?

இலங்கை கொண்டான், பாகிஸ்தான் வென்றான் என்று பரணி பாடுவார்களா?

‘இவனுக்கு எதற்கு இந்த வம்பு பிடித்த வேலை’ என்று அனைவருமே நம்மைத் தூற்றுவார்கள்.

இதுதான் இன்றைய நாகரீகத்தின் முன்னேற்றம் ஆகும்.

இவ்வளவு முன்னேற்றமடைந்தநாம், இன்னும் ஓர் அடி முன்னே எடுத்து வைத்தோமானால் இந்த உலகமே சுபிட்சம் ஆகிவிடும்.

அப்படி நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் ?

பக்கத்தில் இருக்கும் அடுத்தநாட்டைக் கைப்பற்றுவதை நாம் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அது போலவே நமக்கு பக்கத்து நாட்டினரும் நமது நாட்டைக் கைப்பற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை.

நிலைமை இவ்வாறு இருக்க, ஒவ்வொரு நாடும் எதற்காக இராணுவத்தை குவித்து வைத்துள்ளது?

நமது நாட்டின் எல்லைக் கோட்டை ஓட்டி பக்கத்து நாட்டினர் படையைக் குவித்து வைத்தால் நாம் என்ன செய்வோம்?

நாம் அதைவிட இரண்டு மடங்காகக் குவித்து வைப்போம்.

இராணுவ தளவாடங்கள் மற்றும் ஊதியத்துக்காக நாட்டு வருமானத்தில் பாதிக்கும் மேலாகவே செலவிடப் படுகிறது.

இவை அனைத்தும் தேவையற்ற விரையமே ஆகும்.

இத்தகைய விரையங்கள் நீங்கி அனைத்து நாட்டினருமே ஆக்கழுர்வமாக செயல்பட வழி வகை ஏதேனும் உள்ளனவா?

அந்த வழிமுறையை தான் நமது பத்தாவது கட்டளையாக இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

உலகம் முழுவதும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ் வரவேண்டும் என்று சமுதாய அக்கறை கொண்ட பலரும் கூறி வருகின்றனர்.

இது சரியான தீர்வாகவே இருந்தாலுங்கூட இதனை செயல் படுத்துவது எவிதல்ல .

அதே நேரத்தில் எல்லா நாட்டினரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் இன்னுமொரு தீர்வும் உள்ளது .

இரண்டு நாடுகளுமே சொந்தம் கொண்டாடும் வகையில் இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள எல்லைக் கோடுதான் அது .

இரண்டு நாடுகளுக்கும் பிரச்சினைகள் ஏற்படக் காரணமாக இருக்கும் இந்த எல்லைக் கோடுகளை பாதுகாத்து பராமரிக்கும் பொறுப்பை மட்டும் ஐநா சபை அல்லது அதுபோன்ற ஏதாவது ஒரு சர்வதேச அமைப்பிடம் ஒப்படைத்து விட வேண்டும் .

இதுதான் நமது பத்தாவது கட்டளை .

ஒவ்வொரு நாடும் தனது எல்லைக் கோட்டுச் சுவரை இப்படி ஒரு பொதுவான அமைப்பிடம் ஒப்படைத்து விட வேண்டும் .

அப்படி நாம் ஒப்படைத்து விட்ட பிறகு இராணுவத்துக்கு என்ன வேலை ?

இராணுவத்தையும் கலைத்துவிட வேண்டுமா ?

இராணுவத்தைக் கலைத்திடத் தேவையில்லை . இராணுவம் முழுவதையும் சிவில் இராணுவமாக மாற்றி ஆக்கபூர்வமான பணிகளுக்கு மட்டும் பயன்படுத்திக் கொண்டால் போதும் .

நாம் எவரும் எந்த வேலையுமே செய்யத் தேவையில்லை . குடிமக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐந்து வருடங்கள் மட்டும் இராணுவத்தில் பணி புரிந்தால் மட்டும் போதும் .

எல்லா மக்களுடைய எல்லா தேவைகளும்
பூர்த்தியாகிவிடும்.

இல்லாமை என்பது இல்லாமல் போய்விடும்.
எல்லா நலன்களையும், வளங்களையும் எல்லா
நாட்டினரும் பெற்றிடுவர்.

வளம் பெறுக !   நலம் பெறுக !!